

Til lovforslag nr. L 188. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 7. maj 1997

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.

(Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til miljø- og energiministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Et af udvalgets spørgsmål er tillige med miljø- og energiministerens besvarelse heraf optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Danmarks Private Vandværker (F.V.D.) og Københavns Kommune, Magistratens 5. afdeling.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Martin Glerup (S) Helen Beim (S) Lis Greibe (S) Inger Bierbaum (S)

Peter Christensen (S) Steen Gade (SF) fmd. Elsebeth Gerner Nielsen (RV)

Bent Hindrup Andersen (EL) Sonja Albrink (CD) Hans Christian Schmidt (V)

Hanne Severinsen (V) Peter Hansen-Nord (V) Jens Vibjerg (V)

Niels Jørgen Langkilde (KF) Gitte Seeberg (KF) Eva Møller (KF)

Aage Brusgaard (FP) nfmd.

Dansk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag**Et af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå***Spørgsmål:*

Ministerens kommentar udbedes til henvendelsen af 24. marts 1997 fra Københavns Kommune, magistratens 5. afdeling, vedrørende ovennævnte lovforslag, jf. bilag 1.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen beklager, at det ikke fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at Københavns Kommune – og i øvrigt Frederiksberg Kommune – er enige med Kommunernes Landsforening og de to vandværksforeninger i, at ejers hæftelse for betaling af driftsbidrag til vandforsyningen i denne situation ikke bør bortfalde.

Der kan i øvrigt henvises til vedlagte notat om henvendelsen.«

Miljøstyrelsen
Vandforsyningskontoret

Notat om Københavns Kommunes henvendelse af 24. marts 1997 til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om L 188. (Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning)

Det fremgår af Københavns Kommunes skrivelse af 24. marts 1997, at kommunen intet har at indvende mod, at der fastsættes regler om, at betaling efter målt forbrug skal ske direkte mellem forbruger og vandforsyning, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.

Københavns Kommune er derimod ikke enig i, at udlejer/ejer- eller andelsforening efter forslaget ikke længere skal hæfte – heller ikke subsidiært – for lejerne m.v.s forbrug.

Dertil bemærkes, at formålet med lovforslaget er at øge bevidstheden om og ansvarligheden for den enkeltes vandforbrug ved at synliggøre vandforbruget over for den enkelte forbruger, hvor det er teknisk muligt. I den sammenhæng er det et vigtigt element, at den, der forbruger vandet, også alene hæfter for dette forbrug, da dette bidrager til at øge det økonomiske incitament og dermed motivationen for den enkelte forbruger til at spare på vandet.

Med dette formål ligger lovforslaget i naturlig forlængelse af den større ansvarlighed over for – og dermed den øgede bevidsthed om – forbruget af ressourcer, som er bekræftet med Rio-deklarationen.

At udlejers m.v. hæftelse bortfalder, er også et led i den ønskede ligestilling mellem bolig-ejere og lejere/andelshavere på dette område.

Disse forhold adskiller sig ikke fra, hvad der

er gældende inden for f.eks. elforsyningsområdet, og hvad der tilsigtes på varmforsyningsområdet, jf. det fremsatte lovforslag L 240 om ændring af lov om varmforsyning (Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og varme-/naturgasforsyningen). Det forventes i øvrigt kun at give få problemer i praksis, da vandforsyningen som anført i lovbemærkningerne vil kunne få andre muligheder for at sikre sig betaling som f.eks. adgang til at kræve depositum som sikkerhed for betaling af fremtidige leverancer.

Københavns Kommune er endvidere bekymret for, at lejernes vandregning kan blive meget høj i f.eks. lækagetilfælde, lækager som ofte skyldes forhold hos ejendommens ejer.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at vandmålerne som regel vil være opsat i selve bolig-enheden, hvorfor den beskrevne situation med høje vandregninger som følge af utætte installationer i eller på hovedejendommen sjældent vil opstå i praksis. Forbrugeren må endvidere forventes at reagere på eventuelle »indvendige« lækager, idet han eller hun vil kunne se på målerens udvisende, om forbruget forekommer unormalt højt.

Det bemærkes i øvrigt, at dette problem ikke er knyttet til hæftelsen, men til lejerens betaling for vandforbrug efter målt forbrug, som Københavns Kommune ikke er uenig i.